

אט אט קאמט מעשיח!

מגישה:מוסי קוט
טאלין אסטוניה
כיתה ז'1

איש אחד, שאל שאלה קשה,
האם להאמין לבוא הגאולה?
האם שווה לחכות?
הבטיחו לנו שנים, שנזכה אותה לראות!

ענו לו בארבעה משלים...

ליל הסדר והקבצנים

המחשלה הראשון

היו היה שני קבצנים,
האחד גוי והשני יהודי, לצרה הם אחים,
יום אחד אמר היהודי,
עוד מעט מתקרב לנו חג, ידידי.
בחג, יש סעודה גדולה,
מה דעתך?

שמחו הגוי והיהודי העניים,
וכבר התחילו להריח את ריח המטעמים.
רק תזכור, אל תשכח,
להתחפש ליהודי, האח האח!
ועוד משהו חשוב,
להישאר עד הסוף, זה כלול..

בבית הכנסת בתפילה,
הזכיר היהודי לגוי מההתחלה,
בקריאת שמע, העיינים מכסים,
ובשמונה - עשרה, שלוש פסיעות
לאחורה פוסעים.

הגוי, לחקות את היהודי ניסה,
קצת פישל אך לא נורא.
בסיום התפילה, שני יהודים אליהם ניגשים,
מזמינים אותם לליל הסדר, והם? נרגשים...

היהודים החביבים,
הזמינו כל אחד מהאורחים,
דרכיהם של שני הקבצנים נפרדות,
והקבצן? עיניו מפולבלות..
מה אעשה כעת? חושב לו הקבצן
בחצי דמעות,
איך אדע מה לעשות?
והיהודי? כלל אינו דואג, על הגוי מסתכל
ולבסוף פולט, תסתדר!

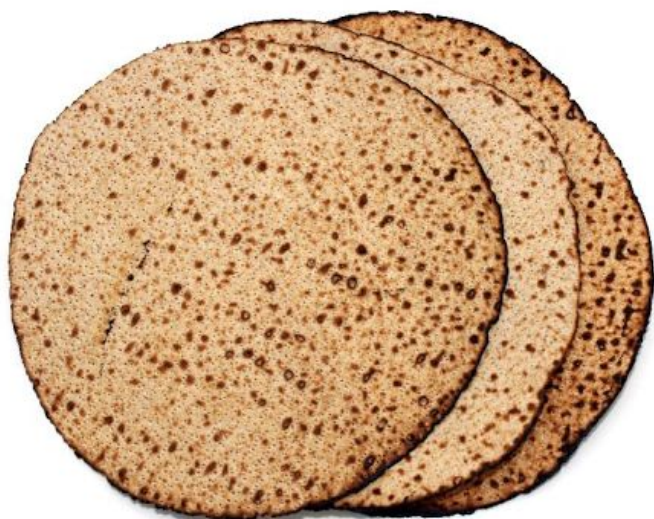

הקבצן הגוי,הגיע עם מארחו לביתו,
ומסביב לשולחן יושבים,הילדים ואישתו
השולחן ערוך לתפארה,
והריח..ממ..כמה נפלא
המארח אומר:מקדשים!,כולם על רגליהם נעמדים,
גם הגוי לחקותם מנסה,אך בדרך,מפיל הכיסא...
טוב,שיתחילו עם יין,חשב לעצמו באכזבה,
אך לא ידע שזה רק ההתחלה...

לאחר הקידוש, את הידיים נוטלים,
טוב, חשב לעצמו, רק שזה מוזר נשמע,
שותים יין, ולאחר מכן שוטפים הידיים לסעודה?
אך לא,

לא סעודה ולא חלום,
לאחר 'ורחץ' מגיע ה-'כרפס'!, התאכזב האיש מרה,
הלזה יקרא סעודה?,
בצל במים מלוחים,
כנראה שבעלי הבית גם עניים..

אך איך להסביר את זה ניתן?,
הריחות שעולים מהמטבח, כלל לא
תואמים את האוכל שיש פה על השולחן...
כשהוציא המארח את המצה מנרתיקה,
החל ללקק העני את שפתיו החריבות,
ו-התאכזב מרות, המארח את המצה לשניים חצה,
ולקערה החזיר את המצה...

במגיד, הקבצן כמעט נרדם,
כמה כבר אפשר לספר, שיעבוד מצריים,
מכת דם..

וכך גם ברחצה, כמה אפשר לשטוף ידיים,
וכמה אפשר לשתות כוסות יין...
במרור כמעט נחנק מחריפות,
אך התעקש ואכל במהירות...
חזקים עליו דברי חבירו הקבצן,
להישאר עד הסוף, כמובן...

ו-כמעט לפני הקץ ליסבל',
פקעה סבלנותו של הקבצן, וברח
בכעס..

כשפגש הגוי את היהודי,
פצח בסדרת 'תשבחות', לכבודו של
היהודי האומלל,

"מה זה?, איזה סעודה? שירים וסיפורים זה
נקרא סעודה? על מה אתה מדבר בכלל?"

היהודי המסכן, כלל לא הבין על מה
הגערות, והצעקות...
"אין סעודה?", איך זה יכול להיות?
חשב, וחשב, ולבסוף פתח בצהלה,
לא היתה לו סבלנות לחכות, עד שתגיע הסעודה
הגדולה..
והגוי, מלא בושה,
הבין עד כמה הוא טעה...

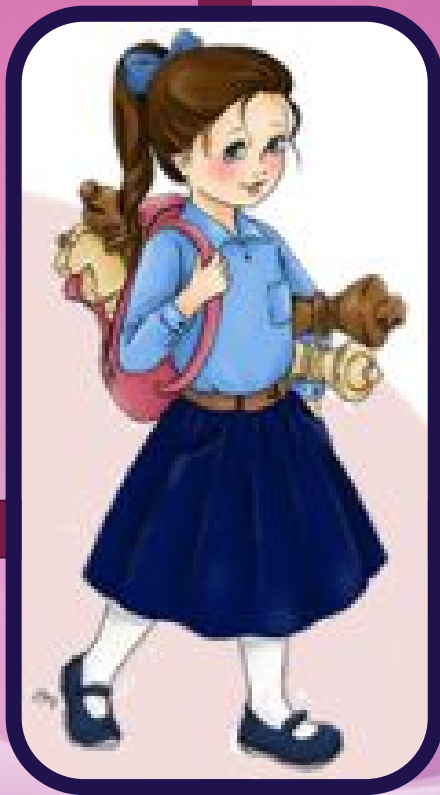
אי אי אי, איזה טיפשי זה,
אם היה רק קצת מקשיב,
היה יכול לאכול מהסעודה..

אך לא להסיק מסקנות חפוזות,
האם לא נראה לכם שאנחנו לזה דומים?,
כן, גם אנחנו, לפעמים, מרימים ידיים, מתייאשים,
לבוא הגאולה, לא מאמינים,
לכן לנשיא הדור צריך להקשיב,
כי רק הוא רואה את הכל..

הילדה ושטר הכסף

המעשה הטוב

היו היתה ילדה חמודה, בשם חי'ה.
יום אחד לאחר בית הספר, אימה, קראה
לה.

וכך אמרה לה אימה: "לאחרונה ראיתי, שהינך
ילדה מאוד בוגרת, ולכן החלטתי להעניק
200 שקל, לילדה שלי, המצויינת!
חי'ה מאוד התרגשה,

לקחה את ה-200 שקל, אמרה תודה, ופתחה בריצה...

רצה לעבר אחותה הקטנה, שירה,
נופפה בידה בשטר, ואמרה: "תראי איך
אני עשירה!".

בהמשך, פגשה את אחיה הצעיר, יודי,
הראתה לו את השטר ואמרה: "איזה נחמד לי",
ויצאו יחד לטייל בגינה.
לפתע, בא משב רוח חזק, יודי את עיניו עצם,
והשטר? לתוך פח האשפה נפל, ונעלם.

חיה, ראתה שהשטר נפל, בין הזבובים,
לתפוחים,
קפצה מהר לתוך הפח וחיפשה חיפשה...
אך, לא מצאה...
אחיה נחלץ לעזור, הושיט יד שם ויד פה,
אך האבדה איננה! התייאש האח, וברח...
אך הילדה שראתה, את השטר נופל בין רגבי
האדמה, לא התייאשה, חיפשה וחיפשה, ובסוף...
מצאה!

אחיה הקטן, התייאש וברח,
כי לא ראה שהשטר נפל לתוך הפח,
אחותו הגדולה את זאת ראתה,
ולכן חיפשה חיפשה ולא התייאשה,
ובסופו של דבר, מצאה.

כך גם אנחנו, לסמוך צריכים,
להאמין, לנשיא הדור, שהוא רואה את התמונה
במלואה, ויודע, שלסוף אנו קרבים.

חושך הלילה לפני הזריחה

המשל השלישי

**אמא! איזה חושך! אני מאם לא רואה!
שש..אל תצעקי, עכשיו זה הרגע שלפני
הזריחה!**

**כמו הרגע, שלפני האור, החשך ביותר מכל הלילה,
כך גם אצלינו, הרגע שלפני בוא הגאולה,
הכי חשך, הכי לא ברור,
אבל אין אנו צריכים לחשוש,
כי הגאולה באה בקרוב!**

חבלי לידה - חבלי משיח

המנעל הרביעי

מזל טוב! איזו שמחה!
נפש נוספה למשפחה!
כולם יודעים,
שהרגע שלפני הלידה,
הוא רגע כואב, קשה,
אך שווה!
כי עוד מעט

תינוק חדש, יפיפה,
אז נכון ששווה, לסבול כל כך,
בשביל תינוק חמוד ורך?

כך גם בדורינו,
דור של חיים קשים ומרים,
כולנו יודעים,
שהרגע הזה, שלפני הלידה - הגאולה,
הוא הרגע הכי כואב, הכי קשה,
אבל זה שווה!
כי עוד מעט לעולם ירד,
תינוק חדש, שרק עכשיו נולד,-
הגאולה, היא תבוא עוד מעט
ולכן, זה קשה כל כך...

- סוף -!

כל הזכויות שמורות
למחבר,
אין זכות להעתיק/לשכפל/לצלם,
או להעביר בכל צורה שהיא,
באם רוצים לעשות אחד מהדברים הנ"ל
יש לקבל אישור בכתב מהמחבר